

[Socialministeren]

familier i Københavns amt – af offentligt ansattes kendskab til underretningspligt efter bistandsloven.

Da artiklens gengivelse af lovens regler er uklar, skal jeg først kort omtale disse.

Efter bistandslovens § 20 har enhver borger pligt til at underrette det sociale udvalg, hvis han eller hun får kendskab til, at et barn under 18 år fra forældrenes eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare.

Bistandslovens § 19 giver socialministeren bemyndigelse til at give regler for personer i offentlig tjeneste og andre grupper af personer, som under udøvelse af tjeneste eller erhverv får kendskab til forhold, der giver formodning om, at en person har behov for social bistand.

Ifølge socialministeriets bekendtgørelse af 26. marts 1976 med ændring af 19. juni 1979 omfatter underretningspligten børn eller unge under 18 år, og den gælder foruden for offentligt ansatte også for læger. Mens den almindelige underretningspligt for alle gælder vold og andre meget truende situationer for barnet, omfatter de offentligt ansattes og lægernes underretningspligt formodning om ethvert behov for bistand, altså også f.eks. behov for økonomisk hjælp.

Efter min opfattelse er det meget vigtigt, at de offentligt ansatte er opmærksomme på disse bestemmelser. Men efter mit kendskab til den foretagne undersøgelse – der er nærmere beskrevet i bladet Danske Kommuner nr. 3, den 6. februar 1986 – synes den ikke at godtgøre, at de offentlige mangler kendskab til disse regler. Det fremgår derimod, at der kan opstå usikkerhed om, hvordan en sag, hvor der opstår mistanke om, at der kan foreligge vold, mest hensigtsmæssigt gribes an.

Den omtalte artikel giver mig derfor ikke tilstrækkeligt grundlag for på ny at indskærpe den underretningspligt, som allerede fandtes efter den lovgivning, der lå forud for bistandsloven.

Spm. nr. S 654

Til statsministeren (6/2 86) af:

Jytte Andersen (S):

»Hvordan vil statsministeren sikre, at offentligt ansatte gøres bekendt med og lever op til deres underretnings- og anmeldelsespligt i forbindelse med mistanke om vold mod børn?«

Begrundelse

(Begrundelsen enslydende med begrundelsen for spm. nr. S 653).

Svar (17/2 86):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Med hensyn til anmeldelsespligten kan jeg oplyse, at socialministeriet som led i beskrivelsen af social- og sundhedsforvaltningernes almindelige forpligtelser har omtalt dette spørgsmål i cirkulære af 15. august 1975 om bistandslovens almindelige bestemmelser. Man gør her kommunerne opmærksom på, at social- og sundhedsforvaltningen har pligt til at anmelde tilfælde, hvor den bliver bekendt med forbrydelser mod børn og unge, navnlig i volds- og sædelighedssager. Social- og sundhedsforvaltningen har dog ikke altid pligt til at foretage anmeldelsen umiddelbart, idet det i visse tilfælde kan være rimeligt, at forvaltningen selv orienterer sig i sagen, hvis dette kan ske uden skade for en efterfølgende politimæssig efterforskning.

Med hensyn til underretningspligten skal jeg henvise til socialministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 653.

Spm. nr. S 669

Til ministeren for kulturelle anliggender (7/2 86) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvilke overvejelser gør ministeren sig om at udforme støttemuligheder for idræt for arbejdsledige, og hvilke tanker har ministeren gjort sig om at fremsætte et forslag for folketingset om denne aktivitet?«

Begrundelse

Allerede for et år siden afholdt LO en konference om idræt for arbejdsledige, og Dansk Idræts-Forbund og Dansk Arbejder Idrætsforbund har i fællesskab gjort et arbejde for at fremme ideer om, hvorledes sådanne aktiviteter, der ikke mindst vil være til